NIHÂVEND ŞARKI

Sana meftûn olalı mekânım gurbet oldu Seni gören gözlerim sezilmez zevkle doldu Uzak kalınca senden her şey sararıp soldu Gel ey cânân, gel gitme, hayātım serâb oldu

Cânâ; seni hicre sebeb, sadra șifa dediler Gözlerinden akan yaşı silmez, güler dediler Bin bir nâz ü edâ ile kaçar, gelmez dediler Belki de sever ammā, astā söylemez dediler

Cânânı ben bilirim, sadra şifâ o olur Gözlerden akan yaşı silen yalnız o olur Belki nâz eder, fakat aslā kaçmaz bilirim Sevmeyi ondan öğrendim, söylemese ne olur

"Bestekári'ndan düzenlendi...."
(Def. 65)